

Arrest

nr. 270 902 van 5 april 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 14 december 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 december 2021 tot vaststelling van de grens.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 16 maart 2022.

Gelet op de pleitnota van 10 maart 2022 ingediend door verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 november 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*). Tegen deze beslissing heeft verzoeker een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), thans hangende onder rolnummer X

Eveneens op 26 november 2021 neemt de gemachtigde een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van drie jaar (bijlage 13*sexies*). Tegen deze beslissing heeft verzoeker ook een beroep ingediend bij de Raad, thans hangende onder rolnummer X

Op 2 december 2021 neemt de gemachtigde een beslissing tot vaststelling van de grens, diezelfde dag aan verzoeker ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In opvolging van de bijlage 13 septies dd 26.11.2021, betekend aan betrokkene te Antwerpen op 26.11.2021, ten aanzien van,

de Heer:

naam: P. (...)

voornaam: M. (...)

geboortedatum. (...) 1974

geboorteplaats: (...)

nationaliteit Albanië

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, wordt er bij deze beslist om betrokkene zonder verwijl naar de grens van Albanië te doen terugleiden.

Na grondig onderzoek van alle elementen aanwezig in het administratieve dossier kan er immers worden geconcludeerd dat een terugleiding naar Albanië in hoofde van betrokkene geen risico op schending van artikel 3 EVRM inhoudt:

Betrokkene werd op 26.11.2021 door de dienst Toezicht Sociale Wetten en de politie van Antwerpen op heterdaad betrapt op zwartwerk. Diezelfde dag werd betrokkene gehoord. Hij verklaarde reeds drie maanden in België te verblijven en dit enkel om zijn kinderen te bezoeken. Met de moeder van de kinderen verklaarde hij geen relatie meer te hebben. Op de vraag of betrokkene redenen heeft waarom hij niet naar zijn land van herkomst zou kunnen terugkeren, antwoordde hij: "Ik moet teruggaan en ik wil teruggaan". Betrokkene verklaarde tot slot geen medische problemen te hebben.

Op 29.11.2021 werd betrokkene nogmaals gehoord. Ditmaal in het gesloten centrum te Merksplas. Betrokkene verklaarde opnieuw naar België te zijn gekomen omdat zijn familie hier woont, maar zou nog maar enkele dagen in België zijn. Op de vraag of betrokkene redenen heeft waarom hij niet kan terugkeren naar zijn eigen land is het antwoord van betrokkene: "Ik kan niet terugkeren, omdat mijn familie hier in België is. Ik word samen met mijn vader en mijn broer gezocht in Albanië door de Albanese maffia. Ze willen ons vermoorden. Mijn vrouw heeft alles reeds bij de politie uitgelegd. Jullie hebben mij een inreisverbod gegeven, daardoor kan ik niet terugkeren naar mijn land van herkomst." Vervolgens antwoordde betrokkene op de vraag of hij een verzoek om internationale bescherming wil indienen: "Nee. Enkel als mijn advocaat dat zal zeggen zal ik dat doen". Betrokkene herhaalt later in het gehoor nogmaals dat hij niet kan vertrekken zonder zijn kinderen: "Ik heb een inreisverbod gekregen, maar zo kan ik mijn kinderen in België niet opzoeken."

Naar aanleiding van de nieuwe verklaringen van betrokkene werden bijkomende vragen gesteld tijdens een nieuw gehoor op 01.12.2021. Betrokkene verklaarde het volgende: "De Albanese maffia wil mij vermoorden. Ik ga niet buiten. Omdat ze mij niet vonden hebben ze geprobeerd mijn broer te vermoorden. Ik heb een bar in Tirana. Ik heb die al 15 jaar. Er was een probleem buiten aan de ingang van de bar. Toen de politie kwam vroegen ze de camerabeelden op. De maffia is kwaad omdat we die camerabeelden hebben gegeven. Het waren namelijk leden van de maffia die problemen hadden veroorzaakt." De betrokkene verklaarde hiervoor naar de politie te zijn gestapt Die zouden hem verteld hebben op de hoogte te zijn van de situatie, maar ze zouden niets kunnen doen omdat er geen bewijzen zijn. Tot slot herhaalt betrokkene nogmaals: "Ik wens geen asielaanvraag te doen. Ik wil op een andere manier documenten bekomen".

Betreffende de aangehaalde vrees van betrokkene kan benadrukt worden dat betrokkene tijdens zijn eerste gehoor nog aanhaalde dat hij wenste terug te keren naar Albanië. Het was pas tijdens zijn tweede gehoor dat betrokkene plots verklaarde dat hij problemen heeft met de Albanese maffia. Tijdens zijn laatste gehoor ging hij hier meer gedetailleerd op in, maar betrokkene verklaarde geen enkel bewijs te hebben. Dit terwijl hij wel verklaarde dat de Albanese politie op de hoogte is.

Het is verder opmerkelijk dat betrokkene tot nu toe geen verzoek om internationale bescherming deed. Betrokkene verklaarde tijdens zijn gehoor een vrees te hebben. Indien betrokkene zijn vrees ernstig is, zou hij een verzoek om internationale bescherming indienen. Tijdens zijn eerste gehoor verklaarde betrokkene reeds drie maanden in België te verblijven. Al die tijd diende hij geen verzoek om internationale bescherming in. Indien betrokkene echt op zoek is naar bescherming, zou hij dit zo snel mogelijk na

aankomst in België doen. Tijdens zijn gehoor in het gesloten centrum te Merksplas was het antwoord van betrokkene op de vraag of hij een verzoek wil indienen bovendien "nee". Dit werd in het gehoor van 01/12/2021 herhaald: "Ik wens geen asielaanvraag te doen. Ik wil op een andere manier documenten bekomen."

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonde. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Albanië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaarde tijdens de bovengenoemde gehoren geen medische problemen te hebben. Bovendien werd betrokkene op 29.11.2021 geëvalueerd door de centrumarts van het gesloten centrum te Merksplas. Daaruit blijkt dat betrokkene niet lijdt aan een ziekte die een inbreuk inhoudt op artikel 3 van het EVRM. Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in de voorliggende zaak niet blijkt kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Betreffende de in België verblijvende ex-partner van betrokkene en zijn twee minderjarige kinderen, dient te worden benadrukt dat zij ook illegaal op het Belgische grondgebied verblijven. Mevrouw P. (...) O. (...) diende op 25.09.2020 wel een verzoek om internationale bescherming in voor haar en haar twee kinderen. Dit verzoek werd op 24.03.2021 echter beëindigd door het CGVS, omdat ze geen gevolg had gegeven aan de vraag om inlichtingen. Haar beroep tegen deze beslissing bij de RVV werd op 08.11.2021 bovendien verworpen. Er werd geen nieuw verzoek ingediend. P. (...) O. (...) diende ook een verblijfsaanvraag "buitengewone omstandigheden" in op basis van haar beroepskaart (niet-EU zelfstandige). Deze aanvraag werd negatief afgesloten op 23.03.2021. Op 23.11.2021 werd haar per aangetekend schrijven een bevel om samen met de kinderen, het grondgebied te verlaten gestuurd. Uit geen enkel element van het dossier blijkt dat betrokkene een effectief gezinsleven heeft in België met zijn ex-partner en kinderen. Hoe dan ook toont betrokkene niet aan dat hij enkel in België een gezinsleven kan hebben en dat het niet mogelijk zou zijn om een gezinsleven te ontwikkelen in zijn land van herkomst. Er is bijgevolg geen sprake van een familie- en gezinsleven dat moet worden beschermd.

Op basis van deze analyse en gelet op de afwezigheid van elk ander element besluit de Dienst Vreemdelingenzaken dat er in het geval van de uitvoering van de verwijderingsmaatregel geen risico bestaat op een schending van artikel 3 en 8 EVRM."

Op 3 december 2021 heeft betrokkene een verzoek om internationale bescherming ingediend. Dit verzoek wordt kennelijk ongegrond verklaard door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 24 januari 2022. Tegen deze beslissing heeft verzoeker beroep aangetekend bij de Raad. Bij arrest nr. 268 155 van 11 februari 2022 heeft de Raad het beroep verworpen.

Op 16 februari 2022 neemt de gemachtigde een beslissing tot terugleiding naar de grens met vasthouding na asiel. Tegen deze beslissing stelt verzoeker geen beroep in.

2. Over de ontvankelijkheid

Krachtens artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen partijen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen. Op 10 maart 2022 dient verweerder een pleitnota in waarin hij het volgende uiteenzet:

"Geen belang bij huidige procedure

Verzoeker is ondertussen gerepatrieerd naar Albanië. (zie bijlage, bewijs van vertrek dd.22.2.2022)

Op 24 januari 2022 had CGVS zijn verzoek kennelijk ongegrond verklaard. Uw Raad heeft op 11.2.2022 zijn beroep verworpen.

*Op 16.2.2022 nam gemachtigde een beslissing tot terugleiding met vasthouding na asiel genomen.
Op 22.2.2022 is verzoeker gerepatrieerd naar Albanië."*

De Raad bemerkt dat krachtens artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad (*cf.* RvS 14 november 1997, nr. 69.601, TB.P. 1998, 614; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528, R.A.C.E. 1994, z.p.). Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*cf.* *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413). Opdat verzoeker belang zou hebben bij de vordering moet hij zijn gegriefd door de bestreden beslissing en hierdoor een nadeel ondervinden. Bovendien moet de vernietiging van die beslissing hem een voordeel opleveren en aldus een nuttig effect sorteren.

In casu moet de Raad vaststellen dat de vernietiging van de bestreden beslissing geen nuttig effect meer kan sorteren. Uit het bewijsstuk dat verweerder bij zijn pleitnota heeft gevoegd blijkt immers dat verzoeker op 22 februari 2022 is gerepatrieerd naar Albanië. De vernietiging van de bestreden beslissing kan hem in dat geval geen voordeel meer opleveren aangezien de beslissing reeds is uitgevoerd.

Bij gebrek aan belang dient de vordering van verzoeker onontvankelijk te worden verklaard.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN